

MPSC

राज्यसेवा पूर्व एवं मुख्य परीक्षा

महाराष्ट्र लोक सेवा आयोग

मराठी (अनिवार्य)

Maharashtra - PSC

मराठी (अनिवार्य)

क्र.सं.	अध्याय	पृष्ठ सं.
1.	मराठी भाषेचा उगम, वर्णविचार	1
2.	संधी	19
3.	शब्दांच्या जाती	29
4.	नाम	30
5.	सर्वनाम	50
6.	विशेषण	56
7.	क्रियापद	63
8.	क्रियाविशेषण अव्यय	70
9.	शब्दयोगी अव्यय	74
10.	उभयान्वयी अव्यय	76
11.	केवल प्रयोगी अव्यय	87
12.	प्रयोगविचार	89
13.	वाक्य प्रकार	102
14.	समास	114
15.	अलंकार	123
16.	शब्द शक्ती	129
17.	शब्द सिद्धी	132
18.	समुह दर्शक शब्द	133
19.	ध्वनीदर्शक शब्द	135
20.	शब्दसमुहाबदल एक शब्द	137
21.	वाक्प्रचार	155
22.	म्हणी व त्यांचे अर्थ	196
23.	विरुद्धार्थी शब्द	214
24.	समानार्थी शब्द	224
25.	लेखन विभाग	239

प्रिय विद्यार्थी, टॉपर्सनोट्स चुनने के लिए धन्यवाद।

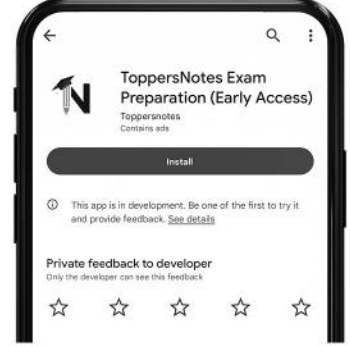
नोट्स में दिए गए QR कोड्स को स्कैन करने लिए टॉपर्स नोट्स ऐप डाउनलोड करें।
ऐप डाउनलोड करने के लिए दिशा निर्देश देखें :-

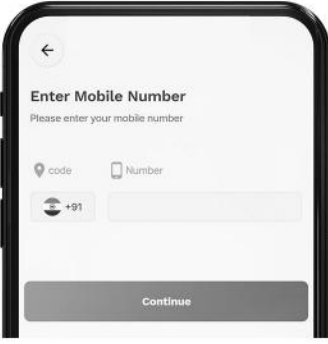
ऐप इनस्टॉल करने के लिए आप अपने मोबाइल फ़ोन के कैमरा से या गूगल लेंस से QR स्कैन करें।

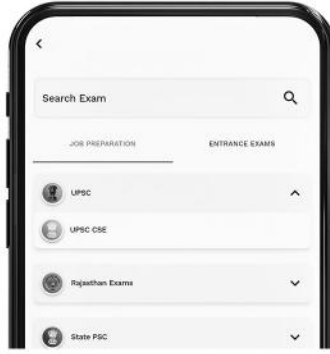
टॉपर्सनोट्स
एग्जाम प्रिपरेशन ऐप

टॉपर्सनोट्स ऐप डाउनलोड करें गूगल प्ले स्टोर से।

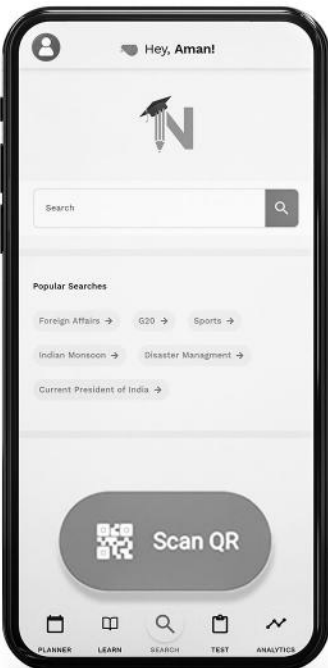
लॉग इन करने के लिए अपना मोबाइल नंबर दर्ज करें।

अपनी परीक्षा श्रेणी चुनें।

सर्च बटन पर क्लिक करें।

SCAN QR पर क्लिक करें।

किताब के QR कोड को स्कैन करें।

• सोल्युशन वीडियो
• डाउट वीडियो
• कॉन्सेप्ट वीडियो

• अतिरिक्त पाठ्य-सामग्री

• विषयवार अभ्यास
• कमजोर टॉपिक विश्लेषण

• रैंक प्रेडिक्टर
• टेस्ट प्रैक्टिस

किसी भी तकनीकी सहायता के लिए
hello@toppersnotes.com पर मेल करें
या [766 56 41 122](tel:7665641122) पर whatsapp करें।

मराठी भाषेचा उगम, वर्णविचार

भाषा हे सैवाक्षरे एक प्रभावी साधन, माध्यम आहे. बोलणारा आणि ऐकणारा यांना जोडणारा पूल म्हणजे भाषा हीय. आपले विचार, भावना, कल्पना, अर्थच्छटा नेमकेपणाने व्यक्त करण्यासाठी भाषेवरील प्रभुत्व आवश्यक असते. हे आपले बोलणे, आपले विचार करणे हे भाषेच्या माध्यमातूनच घडत असते. भाषेचे महत्त्व आपण लक्षात घेतले पाहिजे. भाषेमुळे आपले सर्व जिवन व्यवहार सुरळीत होत असतात. भाजी मंडईतील भाजी आणव्यापासून एखाद्या ग्रंथाच्या अभ्यासापर्यंत भाषा आपल्याला साथ करते. आयुष्यभर भाषा आपल्याला आपल्या विकासासाठी महत्त करते. व्यक्तीच्या विकासाबरोबरच समाजाच्या विकासासाठी भाषेचे योगदान मोठे आहे. समाजाच्या विकासात मोठे विचारवंत, नल्लवज्ञ, कवी, लेखक यांचा सहभाग असतो. त्यांचे विचार जनन करण्याचे काम भाषा करते. विविध लहानमोठी कामे करणारी माणसे समाजात असतात. अशा असंख्य माणसांच्या जुडणघडणाने भाषेचे योगदान असते. आपली संस्कृती भाषेच्या-

माध्यमानून विकसित हीन असते.

शालेय अभ्यासात किंवा महाविद्यालयीन अभ्यासात विद्यार्थी अनेक विषयांचा अभ्यास करतात. गणित, विज्ञान, इतिहास, भूगोल, नागरिशास्त्र, समाजशास्त्र, राज्यशास्त्र, सत्त्वज्ञान जमाखर्च, पत्र व्यवहार, स्थापत्य शास्त्र, कायदा, व्याय व्यवस्था, औषधशास्त्र इत्यादी विषयांचा अभ्यास भाषेच्याच माध्यमानून आपण करतो म्हणून भाषेची महत्त्व लक्षात घेऊन त्या भाषेच्या अभ्यासाकडे लक्ष देणे आवश्यक आहे.

मराठी भाषा उत्पत्ती विषयी

भारत हा महान देश असून विस्तीर्ण भू-प्रदेशाने व्यापलेला आहे. येथील सांस्कृतिक विविधता आढळते तसेच अनेक वीलीभाषा येथे बोलल्या जातात. भारतातील भाषा या प्रमुख दोन गटाने विभागलेल्या दिसतात.

भारतीय भाषांचे गट

इंडो युरोपीय
(इंडो-आर्य भाषा)

द्राविडीयन भाषा

युरोप खंडातून आर्यनी भारतात आगमण याविषयी अनेक मतमतांतरे असली तरी इंडो-आर्यन भाषागट हा सिद्धांत बऱ्यापैकी मान्यताप्राप्त आहे. हे आजपर्यंत विचारलील्या प्रश्नावरून लक्षात येते. साधारणपणे महाराष्ट्रापासून उत्तरेकडे बोलल्या जाणाऱ्या भाषा या इंडो-आर्यन गटात मोडतात. कारण या भाषेतील शब्द हे आर्यन तसेच मूळ भारतीय शब्द या सारखे शब्द अशा दोन्ही प्रकारचे मिश्रण स्वरूपाने आढळतात. दक्षिण भारतातील भाषा मात्र द्रविडीयन गटात मोडतात. भारतात असे दोन वेगवेगळे भाषिक गट असले तरी लिपीच्या बाबतीत मात्र ब्रह्मी ब्राह्मी लिपी ही भारतातील सर्व लिपीच्या उगमाचे कारण ठरलेली आहे.

महाराष्ट्राचा विचार केल्यास येथील बहुसंख्य लोकांची मातृभाषा मराठी आहे. ज्येष्ठ कवी वि. वा. शिर्वाडकर अर्थात कुसुमाग्रज यांच्या २७ फेब्रुवारी हा जन्म-दिवस 'मराठी भाषा गौरव दिन' म्हणून साजरा केला जातो, तर १ मे हा मराठी राजभाषा दिन म्हणून साजरा केला जातो. मराठी भाषेची लिपी देवनागरी आहे. देवनागरी लिपीचा उगम व विकास बाबत अनेक मत-मतांतरे असली तरी-

लोकसेवा आयोगाने विचारलेले प्रश्न व दिलेली उत्तरे यानुसार या लिपीच्या उगमाचा थोडक्यात इतिहास खाली नमूद केला आहे.

काही महत्त्वाच्या प्राचीन लिपी :

खरोष्ठी व ब्राम्ही या भारतातील प्राचीन लिपी मानल्या जातात.

1) ब्राम्ही लिपी :

भारतातील एक अत्यंत प्राचीन व महत्त्वाची अर्थ लिपी. या लिपीला भारतातील सर्व लिपीची जननी मानली जाते. साक्षात ब्रह्मदेवाने ही लिपी शोधली; म्हणून तिचे नाव ब्राम्ही लिपी पडले अशी विचारधारा आहे; परंतु याबाबत विद्वानांमध्ये मतभेद आहेत.

2) खरोष्ठी लिपी :

ही लिपी गान्धारी लिपी या नावाने सुद्धा ओळखली जाते. गाढवाच्या ओठांच्या आकाराची म्हणून या लिपीला खरोष्ठी हे नाव पडले आहे. सामान्यपणे भारताचा वायव्य सीमावर्ती भाग तसेच अफगाणिस्तान या प्रदेशात कुषाण काळात भारताने या लिपीचा प्रामुख्याने उपयोग केला गेला. या लिपीचा प्रयोग निसर्ग शतकापर्यंत प्रामुख्याने आशिया खंडात केला गेला. बौद्ध उल्लेखात खरोष्ठी -

लिपीचा प्रामुख्याने उल्लेख सुरुवातीपासून येतो. या लिपीचा आर्य भाशेतील लिपीशी काहीही संबंध नाही.

3) देवनागरी लिपी :

ब्राम्ही लिपीपासूनच देवनागरी लिपीचा विकास झाला आहे. आर्य स्वतःला देव मानत, ते नगरातच राहत असत, यावरून नगरात राहणाऱ्या देवीची लिपी; म्हणून या लिपीला देवनागरी लिपी म्हणतात. देवनागरी लिपीला 'वाळबीध' लिपी असेसुद्धा नाव आहे. प्रत्येक हवनाला स्वतःच चिन्ह असल्याने देवनागरी लिपी परिपूर्ण लिपी मानतात. ही लिपी उर्वीकडून उजवीकडे लिहीली जाते, तसेच या लिपीच्या उर्व्यावर जी आडवी रेषा असते तिला शिरीरेषा असे म्हणतात.

4) मोडी लिपी :

मराठी देवनागरी लिपी काही काळ मूळ मुरड घालून लिहण्याची पद्धत होती, तिला 'मोडी लिपी' असे म्हणत. मोडी लिपीला धावलिपी असेसुद्धा म्हणतात.

* भाषा म्हणजे आपले विचार व्यक्त करव्याचे प्रभावी माध्यम.

* भाषा हा शब्द 'भाष' या संस्कृत धातूपासून तयार झालेला आहे. (भाष्- बोलणे)

* मराठी भाषेची लिपी देवनागरी लिपी आहे. तीलाच बालबीधु लिपी, मोडलिपी व धावालीपी असे म्हटले जाते.

भाषा - भाष्
 लिपणे - लिप्
 लिखाण - लिख } धातू

मराठी भाषेला अभिजात भाषेचा दर्जा मिळावा म्हणून रंगनाथ पणारे यांच्या अध्यक्षतेखाली समिती नेमली होती.

22 भाषा - राजभाषा आहेत.

मराठी भाषेचा विकास → 'संस्कृत + प्राकृत'

* मराठी भाषेतील 1st पुरावा इ.स. 983 फर्नाटिकातील श्री गोमटेश्वरंथ्या (बाहुबली) पुतळ्याखाली श्री चावुण्डराजे करवियले' सप्तशती 2000 हा 1st ग्रंथ मानतात.

13 वे शतक

मुकुंदराज	-	विवेकसिंधु, परमामृत, परम
ज्ञानेश्वर	-	ज्ञानेश्वरी (भावार्थदिपिका), अमृतानुभव
नटारंभट	-	निळाचरीज
केशवदेव व्यास	-	दृष्टान्त पाठ
भण्णमाचार्य	-	पंचवार्तिक
विल्यम कॅरी	-	The Grammar of Maratha language 1805

1836 :- दादोबा पांडुरंग लखंडकर - महाराष्ट्र भाषेचे व्याकरण (1836)

1836 :- गंगाधरशास्त्री फडके - मराठी महाराष्ट्र भाषेचे व्याकरण (1836)

1911 :- मोरो केशव दामले - शास्त्रीय मराठी व्याकरण (1911)

मराठी भाषेचे पाणिनी - दादोबा पांडुरंग लखंडकर

मराठी भाषेचे त्रिवाजी - विष्णुशास्त्री चिपळूणकर

* वाच्यार्थ नियत सर्वे - मनु

शारे व्यवहार भाषेवश्य अवलंबुन असनात.

Toppernotes

Unleash the topper in you

वर्णमाला

अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ए, ऐ, ओ, औ
अं, अः । अँ, आँ

क, ख, ग, घ, ङ

च, छ, ज, झ, ञ

ट, ठ, ड, ढ, ण

त, थ, द, ध, न

प, फ, ब, भ, म

य, र, ल, व, श, ष, स, ह, ळ

* वर्ण - रंग

अक्षर - नपट न डीगारे

* अक्षरे या आपल्या हवनीच्या किंवा आवाजांच्या
श्रुणा आहेत म्हणून त्यांना हवनी चिन्हे म्हणतात.

मूळ स्वर - 12

आधुनिक - 14

मुख व्यंजन - 34

आधुनिक - 36

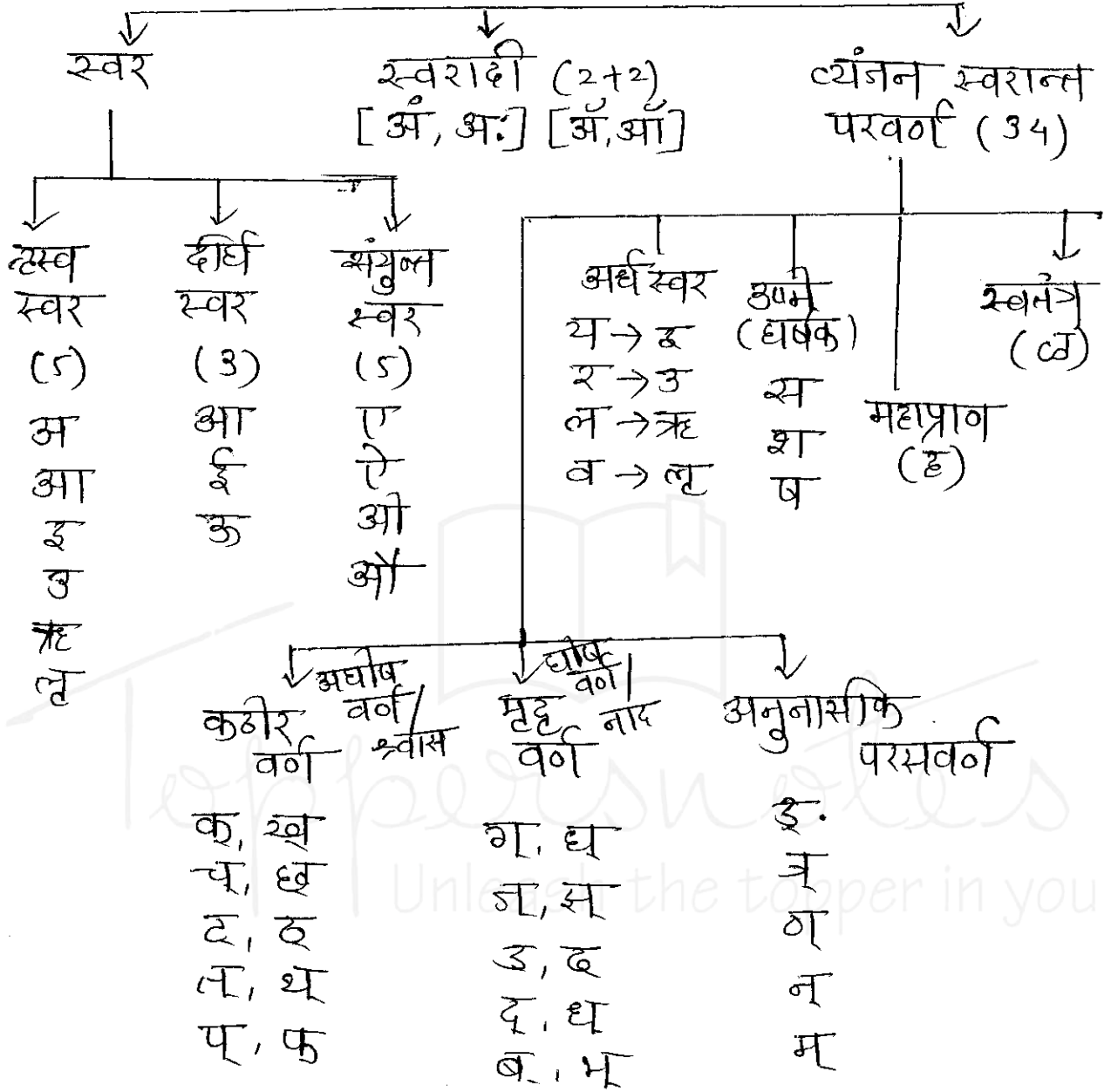
मुख वर्णमाला - 48 वर्ण आधुनिक - 50

'क्ष' व 'ज्ञ' ही संयुक्त व्यंजने असल्याने
त्यांचा बारावडीत समावेश नाही

क्ष = क + ष

ज्ञ = द + न + य

वर्णचि प्रकार

‘इ’ युक्त - महाप्राण (14)

‘ह’ नसवारे - अल्पप्राण (20)

उपवाद - स - s → महाप्राण

च - ch → अल्पप्राण

अर्धस्वर - संधी घेतांना

एकमेकांची जागा घेतांना

* अर्धा / पाय मोडलेल्या अक्षरात स्वर नसतो

* अनुस्वारोपेवजी अनुनासिक आल्यास
ते व्यंजनात मोजावे

क्ष, ज्ञ → जोडाक्षर आहेत.

कृपा, पृथ्वी ⇒ क + ऋ = कृ,

प + ऋ = पृ - जोडाक्षर नाही, स्वर आहे

धृतराष्ट्र ⇒ धं + ऋ + त + अ + र + आ + ष + ट + र + अ

मुलध्वनी = 10 स्वर = 4 व्यंजन = 6

कृष्णापट्टी ⇒ क + ऋ + ष + ण + आ + ष + ट + अ + म + ई

मुलध्वनी = 10 स्वर = 4 व्यंजन = 6

लक्ष्मीनारायण ⇒ ल + अ + क + ष + म + इ + न + आ +
र + आ + थ + अ + ण + अ

व्यंजन ⇒ 8 स्वर = 6 मुलध्वनी = 14

चक्रवर्ती ⇒ च + अ + क + र + अ + व + अ + त + र + ई

मुलध्वनी = 10 स्वर = 4 व्यंजन = 6

कुल्लता ⇒ क + ऋ + त + अ + द + न + थ + त + आ

व्यंजन = 6 स्वर = 3 मुलध्वनी = 9

कुत्पिपासा ⇒ क + ष + उ + प + त + इ + प + आ + स + आ

मुलध्वनी = 10 स्वर = 4 व्यंजन = 6

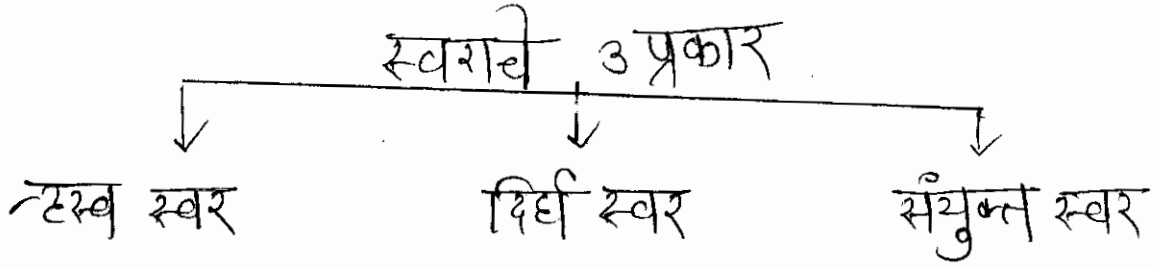
वृहोदार्य \Rightarrow व + ऋ + क + ष + ओ + द + आ + य + र + अ
व्यंजन = 6 स्वर = 4 मुलह्वनी = 10

चक्रपाणी \Rightarrow च + अ + क + र + अ + प + आ + ण + ई
व्यंजन = 5 स्वर = 4 मुलह्वनी = 9

शप्द्रूपी \Rightarrow र + आ + ष + ट + र + अ + प + अ + त + इ
व्यंजन = 6 स्वर = 4 मुलह्वनी = 10

इश्वर \Rightarrow इ + श + व + अ + र + अ
व्यंजन = 3 स्वर = 3 मुलह्वनी = 6

स्वर - ओंकाचा एकमेकांशी or जिभेचा कोणत्याही भागाशी स्पर्श न होता उच्चार होणाऱ्या हवनीला स्वर असे म्हटले जाते.

१) ऋस्व स्वर →

ओथूड उच्चार होणाऱ्या स्वरांना ऋस्व स्वर म्हणतात. (उच्चारण्यास कमी कालावधी लागते.)

अ, इ, उ, ऋ

कृ + ऋ = कृ

* थालाच शिथिल स्वर असेही म्हणतात.

२) दिर्घ स्वर →

लांबट उच्चार होणाऱ्या स्वरांना दिर्घ स्वर म्हणतात. उच्चारण्यास दिर्घ / जास्त कालावधी लागते.

आ, ई, ऊ

३) संयुक्त स्वर →

दोन स्वरांनी मिळून तयार झालेल्या स्वरांना संयुक्त स्वर म्हणतात.

ए = अ + इ / ई

ओ = अ + उ / ऊ

ऐ = आ + इ / ई

औ = आ + उ / ऊ

1) सजातीय स्वर :

एकाच उच्चार स्थानापासून निघणाऱ्या स्वरांना सजातीय स्वर असे म्हणतात.

① अ - आ ② इ - ई ③ उ - ऊ

2) विजातीय स्वर :

भिन्न उच्चारस्थानातून निघणाऱ्या स्वरांना विजातीय स्वर म्हणतात.

अ - उ / ऊ आ - ई ऊ - इ / ई
संयुक्त स्वरांचा यात समावेश नाही.

* मात्रा :

स्वरांना उच्चारण्यास लागणाऱ्या कालावधीस मात्रा असे म्हणतात.

ऋस्व स्वर → उच्चारण्यास एक मात्रा

दिर्घ स्वर → उच्चारण्यास दोन मात्रा

* स्वरादी ⇒ अँ व अः उच्चार करताना

[अनुस्वार (अँ) व विसर्ग (अः)] स्वरांच्या उच्चार आधी करावा लागतो म्हणून यांना स्वरादी म्हणतात.

यांच्या आधी स्वर आढे असा स्वरादी

नवे स्वरादी - अँ / अँ

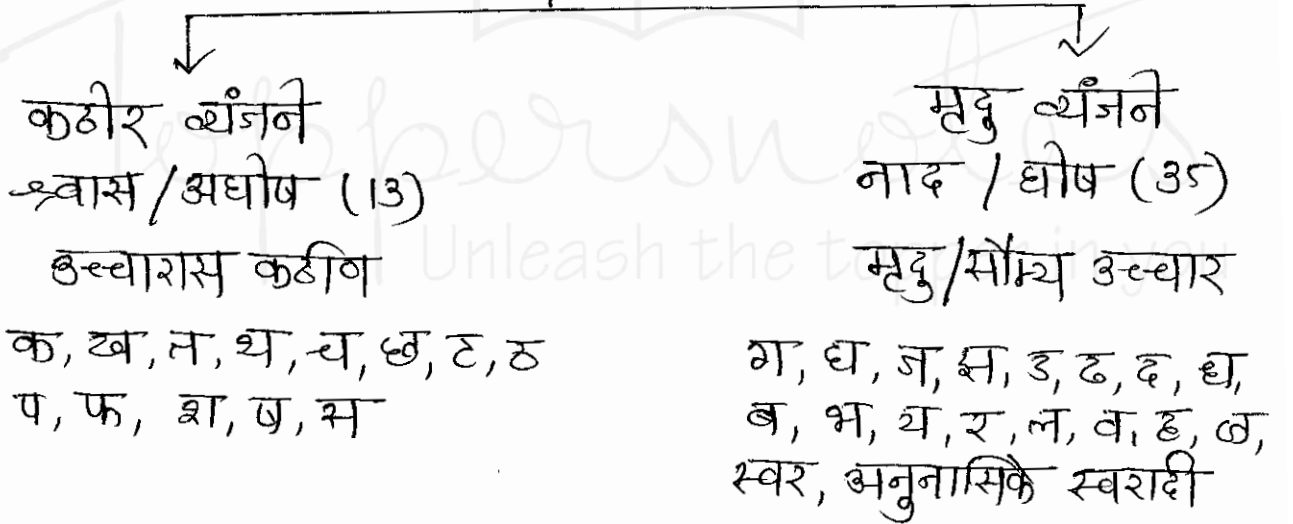
व्यंजन

स्वरान्त / परवर्ण / व्यंजन

व्यंजन हीतांना जिभेचा तीडांनील इतर अवयवांशी स्पर्श होतो. तसेच ते स्वरावर अवलंबून असल्याने त्यांना परवर्ण म्हणतात. तसेच (अंती) शीवटी स्वर आहे म्हणून स्वरान्त असे म्हणतात. एकूण 38 व्यंजन आहेत.

व्यंजनांत स्वर मिसळला की अक्षर बनते
 व्यंजन + स्वर = अक्षर क + अ = क

स्पर्श व्यंजने (25 व्यंजने + 12 स्वर)

र - उच्चार करतांना कंपन होतो म्हणून यास 'कंपित-वर्ण' असे म्हणतात.

* अनुनासिक / पर-सवर्ण ⇒

नाकातून उच्चार होणारे म्हणून यास अनुनासिक म्हणतात.

अनुनासिक स्वराणेवजी वापरता येतात म्हणून परसवर्ण म्हणतात. (सिंह - सिंठ)

स्पर्श व्यंजने + स्वर

<p>↓</p> <p>मृदुवर्ण / नाद / दीर्घवर्ण</p> <p>अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ</p> <p>ए, ऐ, ओ, औ, अँ, अः</p> <p>ण, ध, ज, झ, ङ, ढ, द, ध,</p> <p>ब, भ, थ, श, ल, व, ष, ळ,</p> <p>ड, ञ, ण, न, म</p>	<p>↓</p> <p>कठोरवर्ण / श्वास / अघोष वर्ण</p> <p>क, ख, च, छ, ट, ठ,</p> <p>त, थ, प, फ, श, ष, स</p>
---	--

ज्या अनुस्वारांबददल अनुनासिक वापरता येते त्यास स्पृश्टीस्वारीति अनुनासिक म्हणतात.

* अर्धस्वर :

थ, श, ल, व, यांची उच्चार स्थाने अनुक्रमे इ, ऋ, ॠ, उ या यांच्यासारख्या येतात म्हणून त्यांना अर्धस्वर म्हणतात. (संधी होतीना एकमेकांची जागा घेतात.)

थ	श	ल	व
↓	↓	↓	↓
इ	ऋ	ॠ	उ

* उष्मे दीर्घक :

श, ष, स यांच्या उच्चार करताना उष्ण किंवा गरम हवा तोंडावाटे बाहेर पडल्यासारख्या उच्चार होती.

* महाप्राण :

'ह' या वणाचा उच्चार करताना फुफ्फुसातील हवा तोंडावाटे बाहेर टाकल्या सारख्या उच्चार होती म्हणून त्यास महाप्राण म्हणतात. एकूण 14 महाप्राण आ